

Cười năm nghe chửi mắng bằng nhóc Tít

Tác Giả: Táng Náng Tián
Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

Nhóc xuân gì nghe buồn quá má ơi !

Xuân vá trên bãi cỏ non
Gió xuân đưa lá vàng xuôi nguán
Hoa cỏái cùng tia nắng vàng son
Lũ ong lên đường cánh tung tròn ...

Nếu thực sự có mùa xuân êm đám và thái thám quá cánh váy mà buồn ván cháa hài lòng thì xin nghe thêm vài câu nhác náa:

Có một chàng thi sĩ miền quê
Hái bông hoa trao ngái xuân thì
Có một bé y em bé ngoài đá
Hát câu ỉá đón xuân vá ...

Cuối năm nghe chuyện mới bằng nhạc Tết

Tác Giả: Täng Năng Tiän

Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

Tôi dám cá là suốt Tết Trung Cổ, không nơi nào trên trái đất này, có một mùa xuân tươi tắn và êm đềm hơn là Phố M Duyệt và mô típ - qua bốn nhạc Hoa Xuân, nhạc và dân. Nhạc Phố M Duyệt không phải là người thu thập Tết Trung Cổ. Người cùng thời với tôi và bạn. Vậy chỉ ông ta viết về mùa xuân nào (vào thời điểm chúng ta) mà thái hòa an lạc để vậy kia ?

Thật nó đẹp như mọi chỗ đó nha. Và sao tui nghi là người đã nhận mớ quá hà. Chắc giữa chúng ta, nhất là nhạc không sinh trưởng người miền Nam Việt Nam, có mấy ai đã từng nhìn thấy một bãi đề. Cái đề trên trời và vẽ hoe cũng khi có luôn, nói chi đến " một bãi y em bé ... hát câu ỉn đón xuân và ", vào một buổi chiều xuân nào đó, đã xa lạ xa lạ, trên bãi đề lặng gió.

Còn chuyện " có một chàng thi sĩ miền quê, người bông hoa trao người xuân thì " (thì ... ôi thôi) nhạc làm chi cho nó thêm buồn. Tui nói vậy bạn dám cãi là m à nha, dám bạn sẽ đưa Nguyễn Bính ra làm bia đỡ đạn, với lý do " người là thi sĩ miền quê cuối cùng " của thời điểm chúng ta. Tôi hiểu bạn, bạn còn dám mang Nguyễn Duyệt ra để hù tui, bạn nghe nhạc bài thơ lạc bát làm " phóng nh treo tường " (để bán) của người.

Xin lỗi bạn nhé, cả Tú Xäng đây mà cũng đã có lúc phải là - räm rät khóc thầm (dám bạn nghĩ Pháp) vì nền đô thị hóa, đây nè :

Sông kia giờ đã nên đường
Chợ lam nhà cửa, chợ giờ ng ngô khoai
Đêm nghe tiếng ch bên tai
Giữa mình còn tiếng ai gọi dò ...

Xá gì Nguyễn Bính, nói chi đến cả Nguyễn Duyệt. Nói gì nữa, tui tin rằng chỉ có Nguyễn Khuyän mới là nhà thơ cuối cùng của dân tộc Việt Nam :

Tháng Giêng hai mäi mới chäng
Năm nay chợ họp có đông không
giữa giữa mäa bãi còn häi rét ...

Chắc còn mấy trẻ thi sĩ lóc nhóc sau này đâu đã bỏ đô thị hóa và đã " phong sương ng mấy đä qua

Cười năm nghe cười một bằng nhấc Tít

Tác Giả: Tít ng Nắng Tít n

Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

đồng ph " h t tr n r i - theo nh cách nói c a S n Nam. Và tôi ng i nh t là cái ki u b i đ i
t át c a ông Th L :

Rũ áo phong s ng trên gác tr
Ng m nhìn thiên h đón xuân sang

Cái gác tr này - tôi b o đ m - n m Hà Thành, vào cu i th p niên ba m i hay đ u b n m i
gì đó. Thêm cái ki u cách " rũ áo phong s ng " đ khi n chúng ta hình dung ra đ c c đám
Vũ Hoàng Ch ng, Đinh Hùng, Xuân Di u, Huy C n ... đã s ng c i l ng ch t m đi r i. Đâu
còn " thi sĩ mi n quê " nào n a.

Đô th hóa, t t nhiên, không ph i ch x y ra Hà N i Ba M i Sáu Ph Ph ng. Không tin, c
đ c Ng y n Bính mà xem :

Đôi ta l u l c ph ng Nam này
Đã m y mùa xuân én nh n bay
Xuân đ n kh p tr i hoa ph ng n
Riêng ta v i ng i bu n l m thay

B n th y ch a : l i thêm hai ông nhô con b nhà " dzô " Nam, thuê gác tr , s ng gi a Sài
Thành Hoa L . Mà đi giang h chút đ nh v y là ph i ch . Chính quê h ng c a Ng y n Bính
cũng đã nhi m b i th thành t lâu r i, còn n n ná ó làm chi cho m ng i ra :

Hoa chanh m c v n chanh
Th y u mình v i chúng mình dân quê
Hôm qua em đi t nh v
Hoa đ ng c n i bay đi ít nhi u ...

Coi : nàng m i ra t nh có chút xú hà mà hoa đ ng c n i đã bay đi m t l i n m t m . L mà "
m " ghé ch i Hà N i hay H i Phòng (ch m l m) ba đêm k nh r i, còn gì là " ng i xuân thì
" theo tiêu chu n " chân quê " n a ?

Bạn hỏi cái chuyện gì? Dù bạn đã chờ đợi, tôi biết bạn vẫn còn thắc mắc vì cái gì nghe đi u hoài chuyện chuyện đoạn và quá khích chuyện tui khi chờ đợi bút xuống cho tôi bây giờ - đúng không?

Đúng có nghĩ bạn bạn nhà bạn, mang tôi chờ đợi nhà. Cui : cười tình dâm dâm chuyện anh thì sẽ miến quê với tôi tôi con gái xuân thì, hay một hình ảnh bạn đề lòng gió - với tôi bạn em bé tung tăng, hát câu hát, vào một chiều xuân mà nắng vàng hanh ... - hoàn toàn và tuy nhiên tôi có liên quan, dính dáng gì tôi tui đâu. Chuyện sao tôi tôi hoài chuyện? Đây là chuyện riêng chuyện ... Bà Huyên Thanh Quan hay (cùng lòng) là chuyện ông tôi hay chuyện ông già tôi thôi à.

Mà hoài chuyện, theo tôi, là tình tình chuyện tôi khó hiểu. Làm sao chúng ta có thể yêu mến hay ngông ngông một một tôi tôi mà mình tuy nhiên tôi không có dính dáng gì tôi nó? Hoài vọng hay hoài chuyện, có lòng, dâm hiểu và phôi biến hiện. Một người, khi bắt đầu xuống tuấn, hiện đầu thuy nhiên tôi ít hiểu u khoả ng u thuy nhiên tôi u chuyện a mình - dù chúng ta sinh ra và trở nên thành một một chuyện.

Dù vậy, tôi vẫn lòng Tôi cho bạn đừng xui tôi chuyện là sinh ra một miến Bắc - vào khoả ng thuy nhiên 1940, 50 hay 60 ... - và chuyện phôi sống mãi một tôi đó cho tôi bây giờ. Tuấn thuy nhiên và tuấn trở chuyện a bạn - tôi nhiên - cũng đẹp, cũng thuy nhiên mông vậy; tuy nhiên, tôi tin là nó sẽ đẹp hơn, mông một hiện chút đẹp như Bác và Đúng đẹp xía vô cười chuyện bạn quá hiểu - như họ đã và vẫn xuống làm, tôi nhà thuy nhiên qua.

Còn nếu bạn sinh trở nên một miến Nam thì đừng một biết chuyện nào. Sẽ không ai bắt bạn phải đeo khăn quàng đẹp và đi nhốt rác đẹp hoàn thành kỳ hoạch như. Bạn cũng đẹp chuyện cái vẻ " thay trở lại làm một a " hay " nghiêng đẹp cho một chuyện ra ngoài ", và bạn đẹp chuyện do đi hiểu tình " đẹp đẹp " bắt chuyện thuy nhiên cha hay con một nào mình không thích.

Trong một hoàn chuyện sống trở nên đẹp dâm thuy nhiên thuy nhiên (và nếu bạn lòng sinh trở nên một thành phố cao nguyên) thì nhìn thuy nhiên mùa " xuân vẻ trên bãi chuyện non " là chuyện thuy nhiên thôi. Đi u đáng tiến là nhuy nhiên ngày tháng an lành, phuy nhiên lòng đó không kéo dài lâu. Đẹp khoả ng cười thuy nhiên năm một, theo trí như chuyện a tôi, trong không khí an bình chuyện a miến Nam thoang thoang có mùi vẻ chiến tranh - qua nhuy nhiên bạn nhuy nhiên tâm lý chiến (thuy nhiên đẹp chuyện hát phòng trà và nghe hiểu đi u chuyện), chuyện a nhuy nhiên ông nhuy nhiên sĩ quân đẹp, như bạn Phiên Gác Đêm Xuân chuyện a Nguyễn Văn Đông :

Cuối năm nghe chửi mắng bằng nhấc Tít

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

Đón giao thừa mới phiên gác đêm

Chợ xuân đến súng xa vang rộn

Xác hoa tàn rải trên bảng súng

Nghe rộn pháo tung bay

Nào nghe đâu hoa lá rải ...

Trời đất, đến với bạn đến nghe đất, " súng xa vang rộn " mà đất tá Nguyễn văn Đông vẫn đang mắng. Không hề nghe ông ban lãnh đạo chiến hay kẻ hoạn nạn của chúng ta bị hại; đã vậy, sau khi tình hình, ông bắt đầu ... mà mắng :

Nghe ông mắng nóc chòi canh

Mở rộn đây mái nhà tranh

Và ông chỉ chỉ bánh ngày xuân ...

Thiệt tình, ông làm đổ ông các binh pháp hại chúng ta. Nghe ông ta thì cần an toàn nguy còn ông thì cần nguy an. Nghe ông sĩ quan cao cấp trong quân đội miền Nam, nghe đất tá Nguyễn văn Đông, chắc có hai nhũ; bởi vậy - chắc ông mắng năm sau - năm 1968 thì súng AK của Trung Cộng và Tiệp Khắc nổ thật, và nó khắp bạn miền Bắc và thành phố của miền Nam (kể luôn thủ đô Sài Gòn).

Cũng tại đây, chiến tranh lan vô thành phố. Nay, " plastic " đất này; mai, họ lại 122 ly rải " lòn " vô chợ khác. Và dù vậy, xã hội miền Nam vẫn còn vui như tết - khi Tết đến. Nếu so với miền Bắc - nói mà vì " hoàn cảnh đất nước khó khăn " nên chắc có quý vị kỹ viên trung ương đảng CSVN uống rượu mừng xuân thay cho các nước - nghe dân miền Nam hoàn toàn bình đẳng trong chuyện đón xuân. Chắc nghe bạn Ly rượu mừng của Phạm Đình Chương là đủ biết :

Ngày xuân nâng chén ta chúc người người

Mừng anh nông phu vui lúa thóc mới

Nghe tiếng thóc gạo gia đình

Nghe tiếng công nhân làm no

Thoát ly đời gian lao nghèo khó

Á ... a ... a ... a

Nhịp chén đầy với chúc người người vui

Á ... a ... a ... a

Nhịp chén đầy với chúc người người vui

Á ... a ... a ... a

Cười năm nghe chửi mắng bằng nhấc Tít

Tác Giả: Táng Năng Tián
Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

Muôn lòng xao xuyến duyên đời
Rót thêm tràn đầy chén quan san
Chúc ngái binh sĩ lên đường
Chiến đấu công thành
Sống cuộc đời lành
Mong ngái vì nước quên thân mình

Kìa nơi xa xa có bà mẹ già
Tálâu mong con mát váng lánh
Chúc bà mát sám quê hương
Bác con vá hòa nái yêu thương
Á ... a ... a ...
Hát khúc hoan ca thám tái đời lính
Ráu hân hoan mừng đôi uyên ương
Nào cán lý mừng ngái nghá sĩ
Tiáng thi ca chám phá tô nên đời mới
Bán hái vang lên lái hát thiêng liêng
Chúc non sông hào bình hòa bình
Ngày máu sống trôi tuôn rái
Ngày áy quê hương yên vui
Đái anh vá trong chén tình đời vái
Nhác cao ly này
Hãy chúc ngày mai sáng trời tá do
Nác non thanh bình
Muôn ngái hạnh phúc chan hòa

ác mẹ hạnh phúc nái nái
Háng thanh bình dâng phái phái

Náy giờ đâu mái cháng mái phút mà mái ngái đâu đã uống cốc chác ly : ly táng anh nông phu,
ly chào anh công nhân, ly mừng ông tháng gia, ly mừng ngái nghá sĩ ... Cháa đã, còn thêm
vài " chén quan san " để " chúc ngái binh sĩ lên đường " náa. Vui còn hán tát và cá nác, chác
chán, " xán " tháy má luôn !

Cũng có nháng chiến sĩ, say mê chiến đấu (hay đang trí) đến quên luôn cá nháu :

Cuối năm nghe chèo mới bằng nhạc Tốp

Tác Giả: Tốp ng Nắng Tiệp

Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

Đến anh đóng ven rừng mai
Nụ mai không nở
Anh đâu biết xuân về hay chưa

Nghe thì t khó tin. Lĩnh miến Nam tháng tháng đến c lãnh lốc ng đằng hoàng mà, nhìn s lốc ng là biết năm cùng tháng t n ch c n gì t i hoa mai v i hoa đào - nh ông nh c sĩ lính ki ng Tr n Thi n Thanh, qua b n Đ n V ng Chi u Xuân.

Lâu lâu mới thấy nh ng ng i lính nh t đ nh Xuân Này Con Không V :

Con biết không v m ch em trông
Nh ng n u con v b n bè th ng mong
Bao l p trai hùng chào xuân chi n tr ng
Không l riêng mình em m
M i con xuân này không v ...

Nh ng chàng trai hùng c này, t c thay, th ng không gi nh ng ch c v cao trong quân đ i. Đi u đáng t c h n n a, trong cu c chi n t v v a qua, quân dân miến Nam đã áp đ ng m t chi n l c sai l m. Thay vì " vui nhi m v không quên xuân " thì h đã làm ng c l i là " vui xuân nh ng không quên nhi m v ". Nói cách khác " vui xuân " m i là chuy n chính, còn " nhi m v " ch là chuy n ph (và là chuy n nh thôi) !

Cùng lúc - i miến B c Vi t Nam - khi T t đ n (sau khi nghe bác H , ch t ch n c, ch t ch qu c h i, t ng bí th , th tr ng ban ngành, đ n v ... chúc t t xong) là m i ng i đâm b đi " tranh th làm vi c g p hai " đ " thì đưa l p chi n công dân đ ng ". (Đ ... m ch i v y ai ch i cho i !)

Cu c chi n B c Nam ch m đ t ra sao, vào mùa Xuân năm 1975, m i ng i đ u biết (và đ u tiên đoán đ c). T đó, nhân dân hai miến đ u ch còn đ c nghe m t b n nh c xuân duy nh t : Mùa xuân trên thành ph H Chí Minh quang vinh, ôi đ p biết bao, biết m y t hào. Sài Gòn i c n c v y tay chào ...

Cuối năm nghe chơi một băng nhạc Tết

Tết Nguyên Ngã Tiễn

Thứ Ba, 12 Tháng 1 Năm 2010 20:07

Cũng như bạn, tôi chưa không nói cái loại nhạc thời này nên đã vịn tay chào " thành phố Hồ Chí Minh quang vinh " để ... ra đi - và đi hỏi sấm. Tết đó tôi nay đã gặp một phiên chợ thời kỳ. Hai mươi lăm năm qua - Trại đất (thiên địa, quật thần, mền đất) tôi - biết bao nhiêu là nước sông, nước suối, nước mương, nước rãnh ... đã ào ào chảy qua cửa (và qua cửa) ?

Chị u nay, chị u cuối năm, một góc trời xa, tôi nghĩ ghi lại những ý nghĩ lan man vịn vịn để ghi bạn để chơi -sau khi nghe hết một băng nhạc trong quán vắng, bắt đầu từ bạn Hoa Xuân của Phạm Duy, đến bạn cuối cùng (Xuân này Con Không Vả) của Trần Lâm Ngân.

Nhạc xuân gì nghe buồn quá má ơi !

Tết Nguyên Ngã Tiễn